

Dansk Kvindesamfund.

Københavnskredsen.

Medlemsbladet.

I anledning af, at mange af vore abonnenter i København til vor abonnentopkræver har beklaget sig over, at de stadig skulde betale 1,30 kr. pr. halvår, ser vi os desværre nødsaget til at meddele, at *Københavns-Kredsen* endnu ikke har besluttet sig til den nye ordning. Kun når man er umiddelbart medlem eller hører til de side 27 lin. 2 f. o. nævnte kredse, får man bladet gratis som medlemsblad.

Red.

* * *

Sidste Klubmøde formede sig til en meget livlig og interessant Meningsudveksling om de to på Rigsdagens Bord liggende Forslag: Borgerligt Ægteskab og Omsorg for forsømte Børn.

Folketingsmand Jensen, Arløse, der tidligere har gæstet Kredsen og er en velset Gæst i denne, indledede Forhandlingen med nogle detaljerede Oplysninger om Forslagene, og han lagde de tilstedeværende Kvinder stærkt på Sinde at komme frem med deres Opfattelse, da det muligt kunde få Betydning for Lovforslagenes videre Gang, hvad der fremkom fra denne Forsamling.

(Som bekendt er Folketingsmanden Medlem af Folketingsudvalget for de forsømte Børn).

1. Fru *Louise Nørlund* ankede stærkt over Sammensætningen af de foreslåede Værgeråd, der skulde tage sig af Børnene. Først skulde Politimesteren og dernæst Præsten være selvskravne Medlemmer. Det kunde dog vist være et Spørgsmål, om disse alle Steder var Pædagoger, der særlig havde Forståelse af Børnenes Stilling. — Dernæst skulde Amsråd osv. vælge — udelukkende mandlige Forsamlinger — det var vel næppe sandsynligt, at ret mange Kvinder ad denne Vej blev sat ind i Rådene. Den almindelige Valgret, og Kvinderne heri medregnet, burde besætte disse Pladser. —

Hertil svarede Indlederen, at på Landet vilde der næppe blive mange Tilfælde, hvor denne Lov vilde få Anvendelse, og så man hen til den Interesse, der viste sig ved Bestyrelsesvalg i „Den fri Fattigkasse“ — hvor der mødte 2—3 Medlemmer, der sad og kiggede ud af Vinduerne, om der ikke skulde komme nogle flere — så kunde man ikke gå ud fra, at Valg til Værgerådene, foretaget på samme Måde, vilde blive et virkeligt Udtryk for den almindelige Valgret.

Fru *Nørlund* krævede dog bestemt, at der skulde vælges nogle Kvinder ind i Rådene. Karl Ploug havde i sin Tid, da Talen faldt på Kvindernes Deltagelse i det kommunale og politiske Liv, hen-

vist Kvinderne med deres Omsorg til Børnene og de gamle og svagelige som den bedste Anvendelse for deres Evner og Kræfter. Og det er sandt, det er en god Anvendelse af vore Kræfter, men hvad Mening er der da i, at når det, som her, gælder Børnene i første Række, så vælges der Mænd, og der vælges af Mænd — om disse vil sætte en Kvinde eller to ind i de foreslåede 7-Mands Råd, det afhænger ganske og aldeles af dem selv.

En anden mærkværdig Bestemmelse i Lovforslaget er den, at kun Enker og Familier *må* antage sig et forsømt Barn. Hvorfor skal en enligstillet Kvinde, som måske både har Evne og Vilje dertil, forbydes det?

— I Forhandlingen deltog endvidere Frk. *Annie Bruun*, der som Svar på en af Indlederen fremsat Bemærkning om ikke at gå Forældreretten for nær ytrede, at hun ikke havde så meget tilovers for Forældreretten, hvor det, som her, galdt Børnenes Redning, og hun fremførte en Udtalelse af en tidligere Skoleautoritet: „Gud give, at vore (disse) Børn ingen Forældre havde“ — der også kunde pege hen på ikke at være for ømfindelig i disse Tilfælde. Det er her Børnene og Fremtiden, det gælder, og ikke de Udyr af Forældre, der her bliver Tale om.

Frk. *Henni Forchhammer* gav Oplysning om Værgerådernes Virksomhed i Norge, hvor de kvindelige Medlemmer havde virket til stor Gavn, hvad de mandlige Medlemmer med Glæde anerkendte.

Fru *Mathilde Bajer* henstillede til Overvejelse, om man ikke — som i Amerika — kunde komme ind på at appellere til Børnenes Æresfølelse ved at afkræve dem deres Æresord. Man havde i New York store Resultater af en sådan Ordning at henvise til.

Folketingsmanden mente, at det var muligt, man her kunde forsøge noget lignende.

2. Om tvungent borgerligt Ægteskab synes der ikke at være forskellige Meninger. Frk. *Falbe-Hansen* antydede, at vore Lovgivere havde begået en Fejl ved at kalde Lovforslaget „*tvungent borgerligt*“; — man skulde hellere valgt Odene: frivilligt kirkeligt, så var der næppe bleven rejst en sådan Opposition, som Tilfældet er. — (Vore Lovgivere er vistnok nu af samme Mening. I hvert Fald har afdøde Harald Holm gentagne Gange hævdet samme Opfattelse). Frk. *Falbe-Hansen* fremhævede Biskop Rørdams Udtalelse: „Et helligt Ægteskab kan ikke stiftes, det kan kun leves“ som et Vidnesbyrd om, hvorledes Anskuelse, selv på højeste Steder, vender sig mere og mere henimod at gøre kirkelig Vielse til en frivillig Sag.

Endnu flere kvindelige Talere havde Ordet, og Mødet sluttede med en Tak af Indlederen for, hvad der her var bleven sagt.

Man kunde ønske at oplysende og oplivende